

Љубиша Мишић

ПАСОШ ЗА УНУТРАШЊОСТ

САН-ПЕСМА

сећам се оног који бејаш ја
сећам се оног који сам ја у ствари
који је бољи од овог мене сада
не могу да га угледам никако
не могу да га видим у магли
ах како је далеко далеко
од мене сујетне лешине
од које неће остати ни ништа
ах како је близу близу у моме
сећању

ДУХОВНА ХРОНИКА

понекипут све
што говорим познанику
што ме срео обрадован
мојом необичношћу
и својом обичношћу
на Улици корзоа
у ствари говорим сам себи

али то се ретко догађа
само када сам расположен
и кратко траје

ДАВНЕ СЛИКЕ ТЕК САДА

видео сам обешеног човека у зору
и доручковао у његовој близини сланину
видео сам испред цркве
сахрану и свадбу и сватове како беже
видео сам умирање и смрт птице
видео сам ископане људске кости
из другог светског рата
и запаљену свећу крај њих
видео сам погребни венац за дављеником
окачен о врбу на Морави
видео сам детелину са пет листова
видео сам човека у короти
и са обавијеном црнимом око главе

и нисам досад заборавио
тек данас

РАДОСНА ЕЛЕГИЈА

има се више разлога да се буде бог пред свима
мој поглед бржи је од коњских копита у трку
мој поглед јачи је од машина које стављају
у рад испред мене, мој празан поглед без мене

има се више разлога да се буде бог пред свима
у градовима савладао сам бетон гвожђе челик
испред мене мој празан поглед савладао их је
домаће животиње у зоолошком врту домаће
животиње у зоолошком врту

има се више разлога да се буде бог пред свима
док корачам распада се мој будући споменик на тргу
а ако само безразложно трепнем очима нешто
страшно ће се догодити
умрећу и одмах ћу се родити без моје воље